

Ståhl i Fällan

Ståhl var föd år 1848. Av honom var det intressant att få höra hur det var på "stora Slätten", för den som bodde i skogsbygden. Åkern var där uppdelad i skifter med diken emellan. Var dräng fick sitt skift att exempelvis meja av och så höll ägaren kontroll över arbetet. När Ståhl kom dit som nybörjare fick han följa med en äldre. Det var kämpigt varje dag. Skola fanns inte då. Det var föräldrarna som fick lära sina barn och det var de måna om. Ståhl far la alltid sina händer på en sneklaffabyrå och bad högt till Gud att han skulle bevara honom denna dag, innan han gick till sitt arbete.

Först åts en lätt frukost. Det fanns inget kaffe då, utan det andra målet på dagen kallades dagle. Det bars oftast ut till dem där de arbetade och bestod av smörgås med pålägg och ett halvt stop öl (stop var knappt fyra tekoppar). Ölet var bryggt på kornmalt. De övriga målen var middag, afton – och kvällsvard. Han talade om bönder som var rika, men ändå gick skinnklädda och arbetade i lagarn. Deras rikedom varade aldrig till tredje led.

Ståhl var en "baddare" till att vara stark. "Tycker du inte att då ä för lite med en säck salt" sa bonden. Varje säck vägde 100 kilo. "Vi tar väl två då, sa drängen Ståhl. "Å ja gick opp med mina, men bonden la sina i trappan" berättade han.

Ståhl blev knekt och fick rycka in varje år för tjänstgöring. Det var att ta med sig ost och bröd med mera, ett helt skrin fullt, så att det räckte i två veckor. Ståhl berättade att han bland annat fick borsta kaptens Ellits kläder. Jag sa åt kaptenen, "kaptens har pengar överallt, lösa i fickorna". "Du tar väl inget läll" svarade han då. "nej kaptens, men jag kan ju förstöra" sa Ståhl. "Jae, men du tar väl inget läll".

Flod i Järnstad var och hälsade på Ståhl, efter att Flod kommit hem från Amerika. Ståhl frågade Flod hur han vågade rymma från krigstjänsten. "Ja du ska se att poliserna var i hälar på mej" sa Flod, "men ja gömde mej i båten och när den lagt ut gick jag opp på däck och vinkade å sa "farväl go herrar", nu reser Flod till Amerika". Om nödåret 1868 sa Ståhl att bönderna hängde opp sin skörd på gårdesgårdarna, att inkörd råg växte ut genom väggarna och att rågen blev mer än dubbelt så dyr, om det överhuvud taget gick att få tag i någon.